

VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2017)0022

Rikkumisest teatajate roll ELi finantshuvide kaitsmisel

Euroopa Parlamendi 14. veebruari 2017. aasta resolutsioon rikkumisest teatajate rolli kohta ELi finantshuvide kaitsmisel (2016/2055(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 325,
- võttes arvesse Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikleid 22a, 22b ja 22c,
- võttes arvesse oma 23. oktoobri 2013. aasta resolutsiooni organiseeritud kuritegevuse, korrupsiooni ja rahapesu ning soovitude kohta meetmete võtmiseks ja algatuste tegemiseks¹,
- võttes arvesse Euroopa Ombudsmani otsust rikkumisest teatamist käsitleva omaalgatusliku uurimise OI/1/2014/PMC lõpetamise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/943, milles käsitletakse avalikustamata oskusteabe ja äriteabe (ärisaladuste) ebaseadusliku omandamise, kasutamise ja avalikustamise vastast kaitset²,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu korrupsiooni tsiviilõiguslike aspektide konventsiooni artiklit 9,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu korrupsiooni kriminaalõigusliku reguleerimise konventsiooni artikli 22 punkti a,
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu soovitus CM/Rec(2014)7 rikkumisest teatajate kaitse kohta,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni korrupsioonivastase konventsiooni artikleid 8, 13 ja 33,
- võttes arvesse OECD avaliku teenistuse eetilise käitumise parandamise soovitude põhimõtet nr 4,

¹ ELT C 208, 10.6.2016, lk 89.

² ELT L 157, 15.6.2016, lk 1.

- võttes arvesse Euroopa Ombudsmani büroo 2. märtsi 2015. aasta uurimist ja büroo nõudmist, et ELi institutsioonid võtaksid vastu vajalikud eeskirjad rikkumisest teatamise kohta,
 - võttes arvesse rikkumisest teatajate kaitset käsitlevat OECD trükist „Committing to effective whistle-blower protection“,
 - võttes arvesse Euroopa Inimõiguste Kohtu 12. veebruari 2008. aasta otsust kohtuasjas Guja vs. Moldova, hagiavaldus nr 14277/04,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 6,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit ja põhiseaduskomisjoni arvamust (A8-0004/2017),
- A. arvestades, et eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse kontekstis vajab Euroopa Parlament võimalikult palju teavet mistahes selliste õigusnormide rikkumiste kohta; arvestades, et institutsioonide siseseid õigusnormide rikkumisi puudutavatel juhtudel peaks parlamendil olema õigus täielikuks juurdepääsuks teabele, et ta saaks viia eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse läbi kõiki asjaolusid teades;
 - B. arvestades, et Euroopa Kontrollikojal saab parlamendi uuringute jaoks suurepäraselt alusmaterjali, kuid see ei hõlma kõiki üksikuid kulutusi;
 - C. arvestades, et ka komisjon ja teised ELi institutsioonid esitavad parlamendile informatiivseid aruandeid oma kulutuste kohta, kuid need tuginevad samuti ametlikele aruandlusmehhanismidele;
 - D. arvestades, et kuna mitmete liidu fondide haldamine toimub komisjoni ja liikmesriikide koostöös, on komisjonil raske anda aru üksikuid projekte puudutavatest õigusnormide rikkumistest;
 - E. arvestades, et Euroopa Parlament saab üksikisikutelt või vabaihendustelt regulaarselt teavet õigusnormide rikkumiste kohta, mis puudutavad osaliselt või täielikult liidu eelarvest rahastatavaid üksikprojekte;
 - F. arvestades, et rikkumisest teatajad etendavad seetõttu olulist rolli ELi eelarvega seotud kulutusi puudutavate õigusnormide rikkumiste ärahoidmisel, tuvastamisel ja nendest teatamisel ning korruptsioonijuhtumite avastamisel ja avalikustamisel; arvestades, et vaja on luua selline Euroopa avalikke hüvesid soosiv usalduskultuur ja seda edendada, mille puhul ELi ametnikud ja muud teenistujad ning üldsus tunnevad, et neid kaitsevad usaldusväärsed juhtimistavad, ja mis näitab, et ELi institutsioonid toetavad, kaitsevad ja julgustavad võimalikke rikkumisest teatajaid;
 - G. arvestades, et tähtis on luua kiiremas korras horisontaalne õigusraamistik, mis, kehtestades õigused ja kohustused, kaitseb rikkumisest teatajaid nii kogu ELis kui ka ELi institutsioonides (anonüümsuse kaitsmine, juriidilise, psühholoogilise ja vajaduse korral finantsabi pakkumine, juurdepääs eri teabekanalitele, kiirreageerimisskeemid jne);

- H. arvestades, et enamik ELi liikmesriike on ratifitseerinud ÜRO korrupsioonivastase konventsiooni, mis muudab kohustuslikuks rikkumisest teatajatele asjakohase ja mõjusa kaitse pakkumise;
- I. arvestades, et rikkumisest teatamine on oluline teabeallikas võitluses organiseeritud kuritegevuse vastu ja korrupsiooni uurimisel avalikus sektoris;
- J. arvestades, et rikkumisest teatajad etendavad eriti olulist rolli korrupsiooni ja pettuste avastamisel ja neist teavitamisel, sest selliste kuritegelike tavade otseselt seotud pooled püüavad aktiivselt neid varjata kõigi ametlike aruandlusmehhanismide eest;
- K. arvestades, et läbipaistvuse ja ausameelsuse põhimõttel põhinev rikkumisest teatamine on äärmiselt oluline; rikkumisest teatajate kaitse peaks seetõttu olema tagatud õigusaktide abil ja seda tuleks tugevdada kogu ELis, kuid ainult siis, kui nende tegevuse eesmärk on kaitsta avalikke huve, tegutsedes heas usus vastavalt Euroopa Inimõiguste Kohtu pretsedendiõigusele;
- L. arvestades, et ametiasutused ei tohiks piirata ega vähendada rikkumistest teatajate ja ajakirjanike suutlikkust dokumenteerida ja avalikustada ebaseaduslikke, õigusvastaseid või kahjulikke tavasid, kui nad paljastavad selle teabe heas usus ja prioriteediks on avalik huvi;
- M. arvestades, et kõik ELi institutsioonid pidid alates 1. jaanuarist 2014 kehtestama sise-eeskirjad ELi institutsioonide ametnikest rikkumiste teatajate kaitseks vastavalt personalieeskirjade artiklitele 22a, 22b ja 22c, ning et personalieeskirjadega seotud küsimuste institutsioonidevahelise ettevalmistava komisjoni töörühm, kes tegeleb rikkumisest teatajate kaitsega, ei ole oma tööd veel lõpule viinud; arvestades, et osa töörühma tehtavast tööst peaks moodustama selliste rikkumisest teatajate olukorra hindamine, kes on kannatanud institutsioonides negatiivsete tagajärgede all, et selgitada välja parimad tavad, tuginedes varasematele kogemustele; arvestades, et need sise-eeskirjad peavad võtma arvesse haldusstruktuuri ja personalieeskirjade kohaste eri kategooriate eripärasid;
- N. arvestades, et rikkumisest teatajate kaitset liikmesriikide tasandil ei ole kõigis liikmesriikides rakendatud ega ühtlustatud, mis tähendab, et isegi kui kaalul on Euroopa Liidu finantshuvid, võib rikkumisest teatajate jaoks olla isiklikult ja ametialaselt riskantne anda Euroopa Parlamendile teavet õigusnormide rikkumiste kohta; arvestades, et just seetõttu, et inimestel hirm, mis võib nendega kaitse puudumise tõttu juhtuda, ning kuna nad usuvad, et meetmeid ei võeta, ei teatata õigusnormide rikkumistest ja selle tulemusel kahjustatakse ELi finantshuvisid;
- O. arvestades, et on vaja tagada, et mis tahes kättemaksu eest rikkumisest teatajate vastu karistatakse asjakohaselt;
- P. arvestades, et oma 23. oktoobri 2013. aasta resolutsioonis palus Euroopa Parlament komisjonil esitada 2013. aasta lõpuks seadusandliku ettepaneku, millega kehtestatakse era- ja avaliku sektori jaoks rikkumisest teatajate tõhus ja terviklik Euroopa kaitseprogramm, et kaitsta inimesi, kes on avastanud halva juhtimise ja õigusnormide rikkumised ning on teatanud juhtumitest, mis puudutavad ELi finantshuvidega seotud riigisisest ja piiriülest korrupsiooni; arvestades, et lisaks kutsus parlament ka liikmesriike üles seadma sisse rikkumisest teatajate asjakohase ja tõhusa kaitse;

- Q. arvestades, et ELi seadusandja on juba ette nähtud rikkumisest teatajate kaitse valdkondlikes õigusaktides, sealhulgas direktiivis 2013/30/EL, milles käsitletakse avamere nafta- ja gaasiammutamisprotsesside ohutust, määruses (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi, direktiivis (EL) 2015/849 rahapesu ja terrorismi rahastamise kohta ning määruses (EL) nr 376/2014, mis käsitleb juhtumitest teatamist;
- R. arvestades, et rikkumisest teatajate kaitse liidus on muutunud veelgi kiireloomulisemaks teemaks, sest ärisaladuste direktiiv piirab rikkumisest teatajate õigusi ja võib seega avaldada soovimatut mõju, heidutades neid, kes soovivad teatada õigusnormide rikkumistest seoses liidupoolse rahastamisega, millest on saanud kasu üksikud ettevõtted;
- S. arvestades, et rahvusvahelised organisatsioonid, nagu Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (OECD) ja Euroopa Nõukogu, on juba teinud ära olulise töö, koostades soovitud rikkumisest teatajate kaitseks;
- T. arvestades, et rohkem kui ühel kolmandikul aruandlusmehhanismiga organisatsioonidest ei olnud OECD andmetel, või ei teadnud nad olevat, tagakiusamistest teatanute kaitsmise alast kirjalikku strateegiat;
- U. arvestades, et vabaihingud, nagu Transparency International, Whistleblowing International Network jne, on samuti töötanud välja rahvusvahelised põhimõtted rikkumisest teatajaid puudutavate õigusaktide kohta, mis peaksid andma inspiratsiooni ELi vastavatele algatustele;
- V. arvestades, et Euroopa Ombudsmani bürool on selge pädevus uurida ELi kodanike kaebusi haldusomavoli kohta ELi institutsioonides, kuid see üksi ei edenda rikkumisest teatajate kaitset liikmesriikides;
- W. arvestades, et Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade ja Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste kõige uuemas versioonis, mis jõustus 1. jaanuaril 2014, kehtestati mitmed sätted rikkumisest teatamise kohta;
- X. arvestades, et rikkumisest teatajate kaitse on oluline avaliku hüve ja liidu finantshuvide kaitseks ning avaliku aruandekohustuse ja ausameelsuse kultuuri edendamiseks nii avalikus kui ka erasektoris;
- Y. arvestades, et paljudes jurisdiktsioonides, eelkõige erasektoris, kehtivad töötajate suhtes konfidentsiaalsuskohustused seoses teatava teabega, mis tähendab, et rikkumisest teatajate suhtes võidakse võtta väljapoole oma organisatsiooni teatamise eest distsiplinaarmedmeid;
1. taunib asjaolu, et komisjon ei ole seni suutnud esitada seadusandlikke ettepanekuid, mille eesmärk on luua Euroopa rikkumisest teatajatele minimaalne kaitsetase;
 2. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks koheselt seadusandliku ettepaneku, millega kehtestatakse rikkumisest teatajate tõhus ja terviklik Euroopa kaitseprogramm, mis sisaldab mehhanisme äriühingutele, avalikele asutustele ja mittetulundusühendustele, ning eelkõige palub komisjonil esitada enne käesoleva aasta lõppu seadusandliku ettepaneku rikkumisest teatajate kaitsmiseks, kui osa vajalikest meetmetest liidu finantshuve kahjustava pettuse ärahoidmise ja selle vastu võitlemise vallas, pidades silmas tõhusa ja võrdväärse kaitse võimaldamist liikmesriikides ning liidu

institutsioonides, organites ja asutustes;

3. on seisukohal, et rikkumisest teatajatel on oluline roll liikmesriikide ja ELi institutsioonide ja organite aidamisel, et hoida ära ausameelsuse põhimõtte rikkumisi ja võimu kuritarvitamisi, millega ohustatakse või rikutakse rahvatervist või avalikku turvalisust, finantssektori usaldusväärsust, majandust, inimõigusi, keskkonda või õigusriigi põhimõtet Euroopa ja liikmesriigi tasandil, või tekitatakse tööpuudust, piiratakse või moonutatakse ausat konkurentsi ning õõnestatakse kodanike usaldust demokraatlike institutsioonide ja protsesside vastu, ning võidelda selliste rikkumiste ja kuritarvitamiste vastu; rõhutab, et selles suhtes aitavad rikkumisest teatajad suurel määral suurendada avaliku sektori asutuste demokraatlikku kvaliteeti ja usaldust nende vastu, muutes need otseselt kodanike ees vastutavaks ja läbipaistvamaks;
4. märgib, et nii rikkumisest teatajad kui ka asjaomane avaliku sektori organ või institutsioon peaksid tagama ELi põhiõiguste harta ja riiklike õigusnormidega tagatud õiguste seadusliku kaitse;
5. tuletab meelde, et liikmesriikidel kui ELi rahaliste vahendite esmasaajatel on kohustus kontrollida nende kasutamise õiguspärasust;
6. märgib, et ainult mõned liikmesriigid on kehtestanud piisavalt kõrgetasemelised rikkumisest teatajate kaitse süsteemid; kutsub liikmesriike, kes ei ole veel oma siseriiklikus õiguses vastu võtnud põhimõtteid rikkumisest teatajate kaitsmiseks, tegema seda võimalikult kiiresti;
7. palub liikmesriikidel jõustada mõjusad korruptsioonivastased eeskirjad ning rakendada samal ajal oma siseriiklikes õigusaktides nõuetekohaselt rikkumisest teatajate kaitset käsitlevaid Euroopa ja rahvusvahelisi standardeid ja suuniseid;
8. peab kahetsusväärseks, et paljudel liikmesriikidel on rikkumisest teatajate kaitset käsitlevad eeskirjad veel kehtestamata, kuigi rikkumisest teatajate kaitse korruptsiooni ennetamisel ja selle vastu võitlemisel on äärmisel vajalik, ning hoolimata asjaolust, et rikkumisest teatajate kaitset soovitatakse ÜRO korruptsioonivastase konventsiooni artiklis 33;
9. toonitab, et liidu finantshuvidega seotud rikkumisest teatamine kujutab endast rikkumiste, sealhulgas, kuid mitte ainult, korruptsiooni, pettuste, huvide konfliktide, maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise, rahapesu, organiseeritud kuritegevuse infiltrerumise ja nende varjamispüüete avalikustamist ning nendest teatamist;
10. peab vajalikuks edendada eetikakultuuri, mis aitaks tagada, et rikkumisest teatajad ei kannata kättemaksu all ega satu sisekonfliktidesse;
11. kordab, et rikkumisest teataja on kohustatud teavitama õigusnormide rikkumistest, mis mõjutavad ELi finantshuve, ning samuti asjaolu, et rikkumisest teatajad peaksid tegema alati koostööd, jagades teavet ELi pädevate ametiasutustega;
12. kordab tõsiasi, et rikkumisest teatajatel on sageli parem juurdepääs tundliku sisuga teabele kui kõrvalseisjatel, ning et seetõttu võib see suurema tõenäosusega avaldada negatiivset mõju nende tööalasele karjäärile või ohustada nende isiklikku turvalisust, mis on kaitstud ELi põhiõiguste harta artikliga 6;

13. rõhutab, et rikkumisest teatamise määratlus hõlmab ka nende kaitset, kes avalikustavad teavet põhjendatud veendumusega, et see teave on avalikustamise hetkel tõsi, sh neid, kes avalikustavad ebatäpset teavet heausklikult;
14. rõhutab uuriva ajakirjanduse rolli ning kutsub komisjoni üles tagama, et tema ettepanek tagab uurivatele ajakirjanikele rikkumisest teatajatega samaväärse kaitse;
15. väljendab vajadust luua sõltumatu teabekogumise, nõustamise ja suunamise ELi asutus koos liikmesriikides asuvate kontoritega, kus on võimalik võtta vastu teateid õigusnormide rikkumiste kohta ning millel on piisavad eelarvevahendid, piisav pädevus ja asjakohased spetsialistid, et aidata sisemistel ja väljastpoolt pärit rikkumisest teatajatel kasutada õigeid kanaleid teabe avalikustamiseks liidu finantshuve mõjutavate võimalike õigusnormide rikkumiste kohta, kaitstes samal ajal nende konfidentsiaalsust ning pakkudes vajalikku tuge ja nõu; esimeses etapis peaks asutuse töö põhinema peamiselt saadud teabe usaldusväärsel kontrollimisel;
16. nõuab, et ELi institutsioonid kehtestaksid ja võtaksid koostöös kõikide asjaomaste riiklike asutustega kõik vajalikud meetmed, et kaitsta teabeallikate konfidentsiaalsust, et vältida mis tahes diskrimineerivat tegevust või ähvardusi;
17. väljendab heameelt Euroopa Ombudsmani 2014. aasta otsuse üle algatada ELi institutsioone käsitlev omaalgatuslik uurimine rikkumisest teatajate kaitse osas, ning väljendab heameelt selle üle, et see on andnud äärmiselt positiivseid tulemusi; nõuab, et ELi institutsioonid ja muud organid, kes peavad seda veel tegema, kohaldaksid viivitamata suuniseid, mis koostati pärast uurimise lõpetamist;
18. kutsub ELi institutsioone üles tõstma teadlikkust kaitsetute rikkumisest teatajate tõsistest muredest; nõuab seetõttu tungivalt, et komisjon esitaks tervikliku tegevuskava seoses kõnealuse probleemiga;
19. taotleb parlamendis spetsiaalse üksuse loomist koos aruandlusahela ning vastavate vahenditega (nt vihjeliinid, veebisaidid, kontaktpunktid), kuhu rikkumisest teatajad saaksid esitada liidu finantshuvide kaitsega seotud teavet ning mis osutaks neile kuni punktis 4 mainitud sõltumatu ELi institutsiooni loomiseni ka nõu ja abi kaitseks võimalike kättemaksumeetmete vastu;
20. nõuab, et käivitataks veebisait, kus saab kaebusi esitada; rõhutab, et nimetatud veebisait peaks olema üldsusele kättesaadav ja peaks hoidma nende andmed anonüümsed;
21. nõuab, et komisjon esitaks selge õigusraamistiku, mis tagab ebaseadusliku või ebaeetilise tegevuse paljastajate kaitse kättemaksu või vastutusele võtmise eest;
22. kutsub komisjoni üles esitama konkreetseid ettepanekuid ebaseadusliku tegevuse ja õigusnormide rikkumiste paljastajate täielikuks kaitsmiseks ning koostama terviklikku kava, et takistada varade ülekandmist ELi mittekuuluvatesse riikidesse, kes kaitsevad korrumpeerunud isikute anonüümsust;
23. rõhutab vajadust tagada, et aruandlusmehhanismid on kättesaadavad, ohutud ja turvalised, ning et rikkumisest teatajate kaebusi uuritakse professionaalselt;
24. kutsub komisjoni ja Euroopa Prokuratuuri, niivõrd kui võrd see on tema volituste piires

alates selle asutamisest, looma tõhusaid kommunikatsioonikanaleid asjaomaste poolte vahel, samuti kehtestama menetlusi selliste rikkumisest teatajate vastuvõtmiseks ja kaitsmiseks, kes annavad teavet liidu finantshuvidega seotud õigusnormide rikkumiste kohta, ning kehtestama rikkumisest teatajate suhtes ühtseid käitumisreegleid;

25. kutsub kõiki ELi institutsioone ja organeid üles võtma vajalikke meetmeid, et tagada rikkumisest teatajate tunnustamine ja arvessevõtt ning austamine kõikidel juhtudel, mis neid mõjutavad või on mõjutanud ja mida on sellisena tunnustanud ka Euroopa Liidu Kohus, ning märgib, et seda tuleks kohaldada tagasiulatuvalt; kutsub neid lisaks üles andma institutsioonile tervikuna asjaomastest kohtuotsustest avalikult ja põhjalikult aru;
26. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles esitama parlamendile mis tahes rikkumisest teatajatelt saadud teabe, mis puudutab liidu finantshuvide kahjustamist, ning lisama oma aastaaruannetesse peatükki nende hoiatusteadete ja võetud järeelmeetmete kohta; nõuab meetmete võtmist Euroopa Parlamendi tasandil, et tagada teabe täpsus asjakohaste meetmete võtmiseks;
27. kutsub komisjoni üles viima läbi avalikku konsultatsiooni, et küsida sidusrühmade arvamust aruandlusmehhanismide kohta ja menetluste võimalike puuduste kohta riiklikul tasandil; avaliku konsultatsiooni tulemused annavad komisjonile väärtusliku panuse tulevase ettepaneku koostamiseks rikkumisest teatamise kohta;
28. kutsub ELi sõltumatut organit ning kuni selle loomiseni Euroopa Pettustevastast Ametit (OLAF) üles koostama ja avaldama iga-aastast aruannet Euroopa Liidus rikkumistest teatajate kaitse hindamise kohta;
29. kutsub kontrollikoda lisaks üles lisama oma aastaaruandesse eraldi osa rikkumisest teatajate rolli kohta liidu finantshuvide kaitsmisel;
30. kutsub ELi ameteid üles esitama tagakiusamistest teatanute kaitsmise alast kirjalikku strateegiat;
31. väljendab heameelt asjaolu üle, et Euroopa Parlament, Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Liidu Kohus, Euroopa Kontrollikoda, Euroopa välis teenistus, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee, Regioonide Komitee, Euroopa Ombudsman ja Euroopa Andmekaitseinspektor rakendasid vastavalt personalieeskirjade artiklitele 22a, 22b ja 22c sise-eeskirjad rikkumisest teatajate kaitseks; kutsub kõiki institutsioone üles tagama, et nende vastuvõetud sise-eeskirjad rikkumisest teatajate kaitse kohta on ranged ja põhjalikud;
32. ergutab liikmesriike töötama välja andmeid, võrdlusaluseid ja näitajaid rikkumisest teatamise alase poliitika kohta nii avalikus kui ka erasektoris;
33. tuletab meelde, et komisjoni rakendusdirektiivis (EL) 2015/2392 on sätestatud rikkumisest teatamise kord, dokumenteerimise nõuded ja kaitsemeetmed rikkumisest teatajate jaoks; rõhutab, kui tähtis on tagada, et rikkumisest teatajad saaksid rikkumisest teatada konfidentsiaalselt ning et nende anonüümsus oleks nõuetekohaselt ja täielikult tagatud, seda ka digikeskkonnas, kuid väljendab kahetsust, et see on üks väheseid valdkondlikke õigusakte, mis sisaldab rikkumisest teatajaid käsitlevaid sätteid;

34. ergutab komisjoni uurima juba maailma muudes riikides olemasolevate rikkumisest teatajate programmide parimaid tavasid; juhib tähelepanu asjaolule, et rikkumisest teatajatele antakse mõne olemasoleva skeemi alusel rahalist hüvitust (nt protsent määratavatest sanktsioonidest); on arvamusel, et kuigi seda tuleb hoolikalt korraldada, et vältida potentsiaalset kuritarvitamist, võib selline hüvitus olla inimestele, kes on rikkumisest teatamise tõttu oma töö kaotanud, oluliseks sissetulekuks;
35. palub liikmesriikidel hoiduda rikkumisest teatajate sellise tegevuse kriminaliseerimisest, millega antakse teada ELi finantshuve kahjustavast ebaseaduslikust tegevusest või õigusnormide rikkumistest;
36. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.